

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **R. M.**
bytem x
zastoupený Mgr. Janem Matějkou, advokátem
sídlem Vánková 888/5, 181 00 Praha 8

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 1. 2023 č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 18. 1. 2023 č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 2 600 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Jana Matějky, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 13. 9. 2022. Česká správa sociálního zabezpečení uvedeným rozhodnutím rozhodla o tom, že dle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, odňala žalobci od 12. 10. 2022 invalidní důchod, neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 23. 8. 2022 již žalobce není podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 20 %.
2. V žalobě žalobce mimo jiné uvedl, že zásadně nesouhlasí se závěry dvou posledních znaleckých posudků, které posuzovaly jeho zdravotní stav vč. pracovní schopnosti ve smyslu ust. § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., na základě, kterých došlo k odnětí invalidního důchodu. Oba posudky, na jejichž závěrech stojí napadené rozhodnutí, hrubým způsobem poškozují právo žalobce na přiznání adekvátního důchodu. Lékaři bez vážného důvodu odmítají akceptovat a zohlednit pro účely invalidity skutečnost, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, která má nepochybně výrazný dopad na pokles pracovní schopnosti u žalobce, je stenóza anastomozy rektu (zúžení střeva) a inkontinence stolice, byť tyto příčiny jsou lékaři opakovaně v posudku a lékařských zprávách diagnostikovány. Takovýto přístup posudkových lékařů vede žalobce k závěru, že se může jednat o účelové neposouzení rozhodujících příčin z důvodu nepřiznat invalidní důchod. Rovněž žalobce namítal, že ani jeden z posudkových lékařů neprovedl jeho osobní vyšetření za účelem zjištění, jak se momentálně cítí, zda např. problémy s inkontinencí pokračují, zda je i nadále omezen jeho život a schopnost pracovat, popř. v jakém rozsahu apod. Podle žalobce bylo napadené rozhodnutí vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.
3. Ve vyjádření k žalobě žalovaná navrhla důkaz posudkem posudkové komise.
4. Pokud jde o věc samotnou, správní spis pak obsahuje pro danou věc mimo jiné tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 13. 9. 2022 č. j. X, námitky žalobce ze dne 6. 10. 2022, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 18. 1. 2023 č. j. X. V soudním spise se pak nachází posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 19. 4. 2023 ev. č.: SZ/2023/404-PH-6.
5. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobce požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 19. 4. 2023 bylo zjištěno, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %.
6. Při jednání konaném dne 25. 7. 2023 zástupkyně žalované neměla žádné připomínky k závěrům posudku, zástupce žalobce omluvil svoji neúčast při jednání a souhlasil, aby bylo

rozhodnuto v nepřítomnosti strany žalující, přičemž odkázal na podanou žalobu a posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze.

7. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba je důvodná.
8. Soud posoudil předmětnou věc takto:
9. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
10. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
11. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobce nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti odborného lékaře – odbornost interní lékařství podle povahy a charakteru zdravotního postižení žalobce, mimo jiné uvedla, že: „x. V 8/2019 byl posuzovanému zjištěn intramukozní karcinom střeva, prodělal levostrannou hemikolektomii, v průběhu hojení došlo ke vzniku stenózy v oblasti anastomozy rekta, podstoupil opakované dilatace. Dokumentována je refrakterní stenóza v anastomóze, opakovaně dilatace až na 20 mm, vždy došlo k recidivě. Proto zaveden apoziční sten. Ten špatně toleroval-bolesti. Stent byl extrahován. Při kontrolní sigmoideostomii zjištěna již tuhá nepoddajná stenóza šíře 7 mm, po provedené dilataci bez rozšíření stenózy. Možnosti endoskopické léčby jsou t.č. vyčerpané. Chirurgické řešení bylo vyhodnoceno jako rizikové, pravděpodobně by vedlo k nutnosti stomie. Posuzovaný mívá vyšší počet vodnatých stolic denně (cca 15-20), konstistence stolice je střídavá, trpí občasnou inkontinencí. Mívá časté tenesmy a bolesti břicha. Stav výživy je na dolní hranici normy. Nauseou ani zvracením netrpí. Je limitován snížením celkové výkonnosti.

ČSSZ rozhodnutím ze dne 13. 9. 2022 odňala účastníkovi řízení od 12. 10. 2022 invalidní důchod prvního stupně. Dle posudku PSSZ ze dne 23. 8. 2022 již účastník řízení není podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp. invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %. Dne 10. 10. 2022 podal účastník řízení námitky. Poté byl v řízení o námitkách jeho zdravotní stav posouzen

posudkovým lékařem LPS ČSSZ dne 3. 1. 2023 a konstatováno, že není od 23. 8. 2022 již účastník řízení podle § 39 odst. 1 zdp. invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnosti pouze o 25 %. Na základě tohoto posudkového zhodnocení vydala ČSSZ dne 18. 1., 2023 rozhodnutí, kterým se námitky účastníka řízení zamítají a rozhodnutí ČSSZ ze dne 13. 9. 2022 se potvrzuje. Proti tomuto rozhodnutí podal účastník dne 14. 2. 2023 žalobu.

V době rozhodné pro posouzení byl u posuzovaného dokumentován stav pooperačním řešením intramukozního karcinomu střeva, prodělal levostrannou hemikolektomii, v průběhu hojení došlo k recidivě. Proto zaveden apoziční stent. Ten špatně toleroval bolesti. Stnt byl extrahován. Při kontrolní sigmoideostomii zjištěna již tuhá nepoddajná stenóza šíře 7 mm po provedené dilataci bez rozšíření stenózy. Možnosti endoskopické léčby jsou t.č. vyčerpané. Chirurgické řešení bylo vyhodnoceno jako rizikové, pravděpodobně by vedlo k nutnosti stomie. Posuzovaný mívá vyšší počet vodnatých stolic denně cca 15-20), trpí občasnou inkontinencí. Mívá časté tenesmy a bolesti břicha. Stav výživy je na dolní hranici normy. Je limitován snížením celkové výkonnosti.

K datu vydání napadeného rozhodnutí byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl zdravotní stav daný kapitolou XI (Postižení trávicí soustavy), odd. C (postižení tenkého střeva akolorekta), položkou 6b. Podle dané položky jsou hodnoceny funkční střevní poruchy se silnějšími trvalými symptomy, s průjmy a spasmy několikrát denně, se snížením celkové výkonnosti.

Bylo hodnoceno na horní hranici rozpětí s přihlédnutím k ostatním onemocněním i četnosti symptomu – 35 %.

Nebylo hodnoceno dle položky 6c, vzhledem ke skutečnosti, že symptomy nejsou trvalé, není přítomno snížení stavu výživy) výživa je na dolní hranici norma), není přítomna ani anemie.

Pro nesporný vliv zdravotního stavu posuzovaného na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti komise navýšila hodnocení o dalších 5 %.

U posuzovaného šlo o invaliditu I. stupně, s mírou poklesu pracovní schopnosti 40 %.

Posuzovaný je schopen výkonu výdělečné činnosti v podstatně menším rozsahu a intenzitě.

Námitky uvedené v žalobě byly vzhledem k výše uvedenému důvodem ke změně posudkového závěru.

Platnost posouzení byla vzhledem k typu funkčního postižení i věku posuzovaného stanovena do 31. 12. 2025.“

12. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 19. 4. 2023 ev. č.: SZ/2023/404-PH-6 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49 %.

13. Posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 19. 4. 2023 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobce, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce proto není žádných pochyb.
14. Soud s ohledem na uvedené skutečnosti shledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a rozhodnutí žalované pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.
15. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představují náklady zastoupení žalobce advokátem ve výši 2 000 Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 1 000 Kč a související paušální poplatky v celkové výši 600 Kč (2 x 300 Kč) dle §§ 7, 9 odst. 2, 11 odst. 1 písm. a), d) a 13 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Náklady řízení tak činí částku v celkové výši 2 600 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 25. července 2023

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně